

Holické Noviny



Číslo 1.

Ročník II.

Únor 2002

Svět a náš svět

Motto:

Je 2002 a svět dál blázní

Ten svůj pozastaňte, snad mojí básní

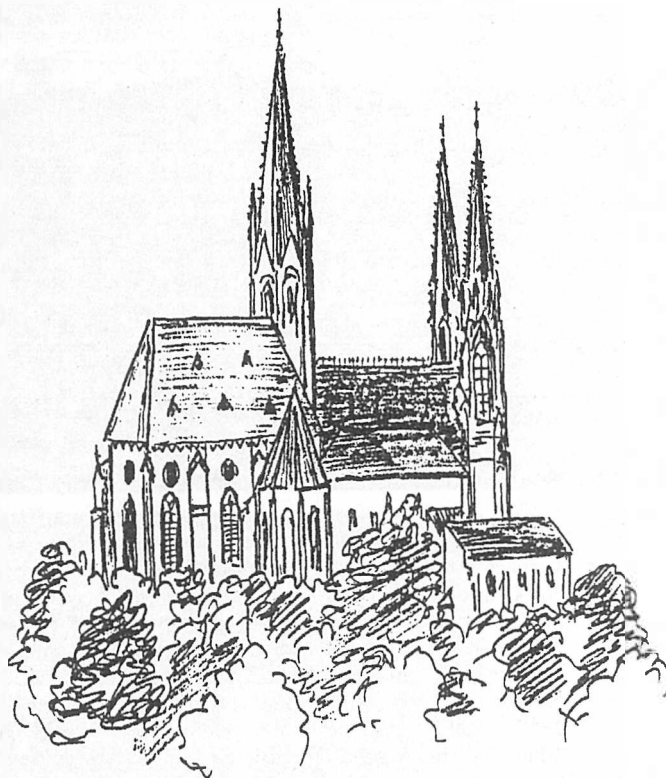
Šampaňské nalejte, zvedněte sklenici

Na zdraví přijíme, ať žijí básníci

Konec roku 2001 byl pro nás všechny časem bilancování, úvah o předsevzetích a určitě zamyšlením nad tím, kam spěje svět. Kam vlastně patříme my a kam se zařadíme v roce 2002 a v dalších letech?

Svět se podle mne 11. září 2001 útokem na Světové centrum v New Yorku nezměnil. Jen se ukázalo, co je extrémní terorismus. Jak málo těmto „svatým bojovníkům“ záleží na lidských životech. Zaskočilo nás to však. Najednou jsme zjistili, že se dnes před takovou situací nikde neukryjeme. Nelze ji nevidět a myslet si, že se nás netýká.

Je to poznání, že lidé se i nadále dělí na dobré a zlé, a to bez ohledu na barvu pleti a náboženské vyznání. Bohužel vypořádat se s těmi zlými po dobrém nejde.



A co náš český svět? Je na cestě dvanácti let budování kapitalismu. Myslím, že ta cesta je v pochopení pojmu demokracie a uchopení možnosti, které se říká svoboda. Mám trochu obavu, že vždy, když my Češi něco budujeme, tak to tedy stojí za to. Mnozí z nás si to vykládají tak, že mohou ve svůj prospěch dělat, co chtějí, bez ohledu na ostatní. To je však anarchie, nikoliv demokracie. Úspěch nikomu nezávídím, zejména pokud je podložen tvrdou prací.

Naše vlast je zatím pěkná a nežije se nám tu špatně. Je mimo oblast přírodních a jiných katastrof. Jedinou katastrofou můžeme být jen my sami. Já mám naši zem rád. Jeden výběr z mých nápadů jsem nazval Krajina kvetoucí v duši. Pokusme se, aby ta naše krajina opravdu stále kvetla, a každý pro to něco udělejme. Místo škarohlídství se radujme z malých radostí.

Závěrem citát z Konfucia: „Člověk má tři cesty k moudrému počínání. Přemýšlením je ta nejryzejší. Napodobováním ta nejsnadnější. Zkušeností ta nejtrpčí.“

Petr Šafránek

Procházka Olomoucí

Je to taková poznámka z pochůzek městem. My, Holičáci, jsme totiž vždy jezdili do „města“. Předpokládám, že jste všichni zaznamenali slavnostní událost, zařazení sousoší Nejsvětější Trojice do světových památek vedených v UNESCO. Význam této události nám snad zatím ani nedošel. Doporučuji koupit si videokazetu k této slávě v Informačním středisku radnice.

Spíše vám mohlo uniknout dokončení oprav chrámu Svatého Václava, našeho Dómu, který opět vystavuje parádu svých věží a portálu. Možná by i Václav III. měl alespoň chvíli radost, i když by asi byl trochu zaskočen novogotikou a následně svými vrahy.

A opět na předměstí. Myslím, že kvalita dlažby na Návisi Svobody je už také historická. Včetně chodníků nechodníků. Snad proto, abychom věděli, co to je z bláta do louže.

Petr Šafránek

Obec Holice jako součást olomouckého opevněného tábora

V holickém slovníku vlastivědných prací II. jsem objevil článek ing. Josefa KŠÍRA o tom, jak byla obec Holice zapojena do pevnostního pásma. Považoval jsem toto pojednání za tolik zajímavé, že jsem vám, čtenářům, z něj připravil krátký výtah.

Obec Holice a její zastavěná část kolem podlouhlé návsi byla dva a čtvrt kilometru vzdálená od pevnostních hradeb tereziánské pevnosti olomoucké, proto nemusela být v roce 1758 zbourána a přeložena do větší vzdálenosti od města, jak se to stalo obcím a předměstím ležícím v nejbližším sousedství hradeb.

Teprve až se schylovalo k novému střetnutí Rakouska s Pruskem, měl se uskutečnit záměr komise, která v roce 1829 zkoumala stav všech vojenských pevností v rakouském mocnářství a která doporučovala vlastní pevnost kolem jádra města oddálit od přímého účinku nepřítelovy palby, neboť

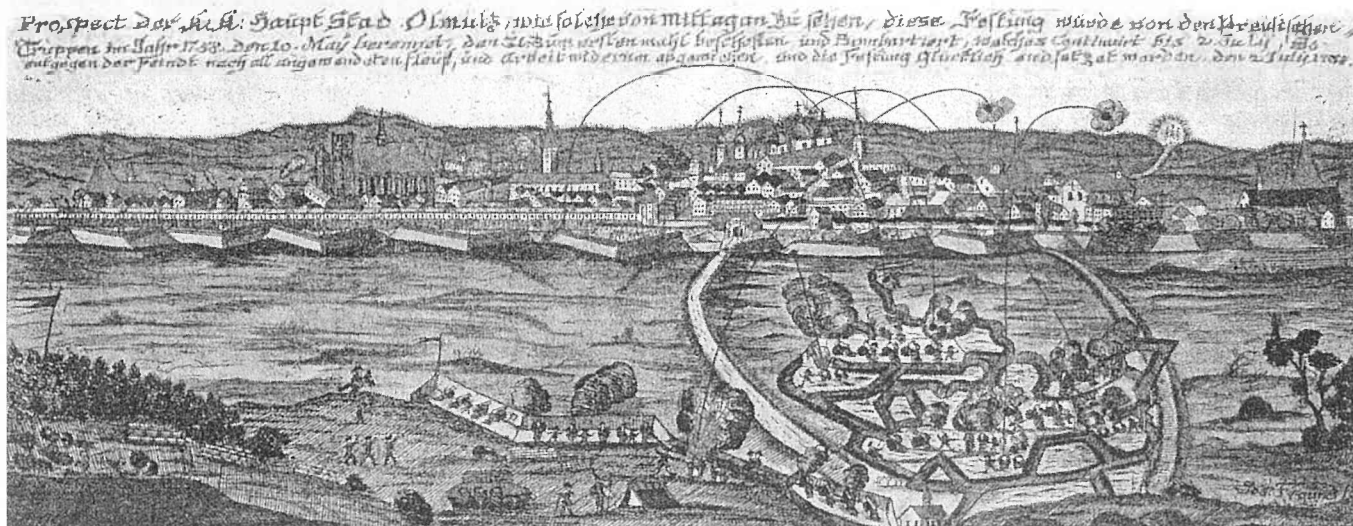
na katastru obce Holice pět. Podle důležitosti situace byly uskutečněny tři pevnůstky jako stavby zemní, jen provizorní, provedené z hliněných násypů, jejichž přímé ohrožení od nepřítele bylo málo pravděpodobné, dále byly uskutečněny dvě pevnůstky zděné, jedna chránící přístup z hlavní silnice od Lipníka a druhá obepínající zhlaví železniční trati od Přerova.

Největší a nejdůležitější pevnůstka Holická, označená číslem V, ležela při spojení cest a to při silnici vedoucí od Lipníka a při cestě hamerské vedoucí od Holice. Stála proti Hamerskému mlýnu ve vzdálenosti 1.700 m od zastavěné návsi. Byla to velká permanentní zděná pevnůstka a měla hájit přístup k pevnosti proti nepříteli přicházejícímu po silnici od východu. Pevnůstka měla půdorysnou formu hvězdicovou. Její střed tvořil válcový objekt, kolem něhož bylo úzké nádvoří přecházející násypem k vyzděnému

půlkruhové zděné bašty na jihovýchodní straně valu. Účelem této bašty bylo podporovat a hájit sousední zděnou pevnůstku číslo V. Pevnůstka byla rovněž prodána a odbourána a zůstaly z ní jen zbytky valů. Dnes slouží místním myslivcům jako střelnice.

Další pevnůstka číslo VI ležela na styku dvou cest a to při okresní silnici ke Vsisku a do Přerova a při cestě od Velkého Týnce, tedy na jih od Holice asi ve vzdálenosti 300 m od posledních domů. Byla to rovněž zemní provizorní pevnůstka, která měla zabránit přístupu nepříteli od Přerova. Měla tvar oválný, vnitřní rozsáhlé a pravidelné nádvoří bylo obeháno hliněnými valy, před kterými byl hluboký příkop. Stavěla se v letech 1851 až 1855 jako jedna z prvních. Byla také jedna z nejlacinějších. Byla rovněž prodána a její valy byly srovnány do roviny s okolními polnostmi.

Podobná pevnůstka číslo VIII stála až za železniční tratí na sever od hospodářského



průraznost dělostřelectva se od postavení pevnosti velmi zesílila. Proto nejlepší ochranou tohoto vojensky důležitého místa bylo postavit kolem pevnosti celý věnec menších, do sebe uzavřených pevnůstek, tzv. detašovaných fortů. Zřízení takových pevnůstek mělo tu výhodu, že jádro města nemuselo být tak těsně sevřeno a odděleno od předměstí, jako dříve v 18. století.

První velké předložené pevnůstky se uskutečnily v letech 1839 až 1846 na výšinách položených na západ od Olomouce, na Tabulovém vrchu a na Šibeníku, třetí Pavlovická pevnůstka se již neuskutečnila. Nežli se však tyto pevnůstky stavebně dokončily, byl jejich účel překonán dalším rychlým vývojem válečné techniky, neboť byly postaveny blízko u jádra pevnosti.

Nový návrh na ochranu pevnosti žádal situování menších fortů v okružní linii kolem dokola celé pevnosti, ale v daleko větší vzdálenosti od ní. Nejmenší vzdálenost měla měřit 2.600 m, průměrná 3.600 m až 4.000 m v úplně nedotčeném předpolí, stranou zastavěné části obcí, a to jak na výšinách ovládajících okolí, tak i v rovině při komunikačních tepnách. Projektováno bylo kromě dvou již postavených uskutečnit dalších 20 menších pevnůstek a v pozdější době pak ještě jednu v kopcích u Radíkova.

Z uvedených 20 pevnůstek bylo situováno

objektu šestiúhlové formy s kasematy. Jeho druhé průčelí vyúsťovalo do úzkého po obou stranách vyzděného hlubokého příkopu. Celý objekt byl krytý vysokou vrstvou hlíny, která byla zarostlá trávou. Od vrcholu venkovního zdíva příkopu skláněl se zvolna násyp do okolí pevnůstky, aby pohled na ni nebyl nápadný při pohledu zvenčí. Pevnůstka se stavěla v letech 1858 až 1862 a doplňována byla ještě v roce 1868. Její stavba stála 395 tisíc zlatých. Po zrušení pevnosti byla pevnůstka prodána a veškeré cihelné zdívo bylo z ní vybouráno a zbyly z ní jen hliněné valy. Dnes slouží tyto prostory kouzelnému arboretu, o kterém jsme již dříve psali.

Další tři pevnůstky ležely v úplné rovině v polích. Byly to provizorní jednoduché zemní pevnůstky. Jejich účel byl vedle podřadného vojenského hájení přístupu k pevnosti vlastně jen ten, že doplňovaly obvod opevněného tábora kolem vlastní pevnosti. Jejich vzdálenosti od sebe byly 1.200 m a z jejich situování je zřejmé, že se nepřátelský útok z této strany neočekával.

Pevnůstka číslo Va ležela v polích ve vzdálenosti 1.000 m od návsi směrem na východ. měla tvar nepravidelného šestiúhelníku s podlouhlým nádvořím, s vysokými hliněnými valy a hlubokými příkopy před nimi. Tato původně provizorní pevnůstka byla dodatečně zesílena postavením

dvora "Nový Dvůr". Velikostí tvarem i účelem byla stejná jako pevnůstka číslo VI. Jako jediná nebyla prodána asi proto, že byla daleko od obce. Pronajímala se jako skladiště.

Pevnůstka číslo VII stála při železniční trati dokončené v roce 1841 a obepínala zhlaví dráhy od Přerova ve vzdálenosti asi 1.000 m od zastavěné části obce. Byly to sdružené dvě kruhové, zděné pevnůstky, postavené po boku každé koleje. Každá část byla samostatná a měla uprostřed do kruhu vyzděný bunkr. Po obvodu obíhala zděná chodba, jak je to zřejmé ze zachovalé fotografie z rozbourané stejné pevnůstky číslo I na zhlaví třebovském v Černovicích. Kolem bunkru byl příkop s mírným zemním násypem. Stavěla se v letech 1861 - 1866. Po zrušení pevnosti byla rovněž prodána, zbourána a valy s příkopy a nádvoří byly později upraveny na ovocnou zahradu a rybníky ve vlastnictví rodiny Koutných.

Jednotlivé pevnůstky byly spojeny spojovacími cestami. K pevnostním stavbám patřily také objekty pracháren se strážnicemi. Také na holickém katastru byly dva takové objekty: jedna prachárna při cestě k Hamerskému mlýnu, druhá při polní cestě vedoucí k Velkému Týnci.

Po vystavění tereziánské pevnosti kolem města Olomouce musel každý, kdo chtěl ve městě něco postavit podepsat "demoliční reverz" schválený v roce 1859. V případě

potřeby by na příkaz velitele pevnosti musel zbourat vše co vystavěl a co by překáželo obraně města. Tento okruh nezasahoval do obce Holice. Když se však dostavěl okruh pevnůstek, byl tento stavební zákaz rozšířen na všechny pevnůstky a okruh byl stanoven na 300 sáhů /570 m/ dovnitř k hlavní pevnosti. V tomto zakázaném pásmu na území 900 sáhů širokém ležela i valná část zastavěné Holice.

V roce 1866 po prohrané bitvě u Hradce Králové 3. července zdecimovaná armáda ustupovala v pořádku k Olomouci. Vrchní velitel severní armády, polní zbrojmistr BENEDEK, chtěl unavenému vojsku dopřát oddech, dovzbrotit je a připravit na ofenzivní akce. Hlavní stan dorazil do Olomouce 9. července a tři dny za ním připochoďovala armáda v síle 130.000 mužů, 7.500 jezdců a 470 děl. Vojsko se schromáždilo v táboře tvořeném obvodem pevnůstek.

Do obce Holice, která byla chráněna pěti pevnůstkami, bylo umístěno velitelství 3.

armádního sboru a to v zastavěné části obce. Vojsko bylo rozmístěno po lukách a polích v okolí obce. Vojsko sem přišlo 10. července a čítalo 21.300 mužů a 49 děl. Před příchodem muselo být odstraněno všechno co omezovalo výhled z pevnosti: veškerá úroda, třebaš nedozrálá, v zahradách stromy a keře, stromy kolem silnic a cest, hromádky šterku kolem cest musely být naházeny do příkopu.

Na rozkaz císaře a nově jmenovaného vrchního velitele severní a jižní armády arcivévody Albrechta byl však nařízen rychlý ústup celé severní armády od Olomouce k Dunaji a Vídni. Tím byl úplně zmařen Benedekův záměr oplatit Prusům porážku u Hradce.

Odchod vojsk od Olomouce započal 14. července 1866 se zpožděním dvou dnů. Vojsko 3. armádního sboru z Holice bylo jako první odtransportováno drahou do Vídně. Celý třetí sbor se s nepřitelem již nesetkal.

Také holické pevnůstky se s nepřitelem

vůbec nestřetly a ze žádné z nich nebyla vypálena ani jediná rána za celou dobu jejich trvání. Válka roku 1866 prokázala bezvýznamnost a bezúčelnost olomoucké pevnosti a město Olomouc, ve svém stavebním vývoji spoutané se důrazně domáhalo zrušení pevnosti. Podařilo se to po mnoha jednáních až v roce 1888.

Po zrušení olomoucké pevnosti byly pevnůstky oceněny a rozprodány podle zákona z roku 1892. Také holické pevnůstky a pozemky kolem nich byly rozprodány. Hliněné valy byly rozvezeny a srovnány do úrovně okolních polností. Cihelné zdivo bylo rozbouráno a použito jako stavební materiál.

Poznámka: Článek je výtah z větší práce "O pevnosti Olomoucké", kterou připravil Ing. Josef KŠÍR pro Vojenský historický ústav v Praze do časopisu: "Historie a vojenství".

pro Holické noviny upravil
Silvestr Tomášek

Z galerie našich statečných občanů - Alois Dosoudil



Alois DOSOUDIL
"Montgomery", jak jsme mu říkali, se vrátil po válce jako tankista I. tankové brigády ověněný válečnými vyznamenáními. Co tomu předcházelo?

Stejně jako ostatní se nesmířil s okupací naší vlasti a tak odešel do Polska jako jeden z prvních. Díky spolupráci sokolských organizací se mu 10. července 1939 podařilo dostat do sběrného tábora v Broumovicích, kde organizoval naše statečné občany pplk. Ludvík Svoboda. Po napadení Polska nacistickým Německem, kdy proti přesile a obrovské válečné technice byla odvaha s nedostatečnou a zastaralou výzbrojí odsouzena k potupné porážce, čekala naše občany jen další ústupová cesta. Jedni byli přesunuti do Francie a ti méně šťastní zvolili tu obtížnější cestu s vírou, že Sověti jim umožní bojovat proti nenáviděnému nepříteli. Bohužel tito méně šťastní byli krutě zklamáni. Část jich skončila v gulazích - pracovních táborech. Ti, co měli větší štěstí se později dostali do Turecka a pak do tehdejší Palestiny /kolonie Anglie/. V Palestině po výcviku a vyzbrojení jako příslušník 11. pěšího praporu se zúčastnil všech bojů v severní Africe a to až po obranu Tobruku.

Uhájením Tobruku, kde naši vojáci pod velením gen. Klapálka čestně uhájili tento strategický přístav, nastal konec slavného německého "afrikakorpsu" i s generálem Rommelem. Hanlivé označení "krysy" ze strany Němců, se toto označení nakonec stalo čestným, na které byli naši vojáci právem hrdi.

Po skončení anabáze v Severní Africe se naše holická "pouštní krysa" s mnoha co přežili přepravila kolem celé Afriky do Anglie. Tady nastalo přeškolení a přeřazení k tankové brigádě. Po invazi v červnu 1944 byla tanková brigáda přeplavena přes kanál do Francie a ihned zařazena do těžkých bojů o přístav v Dunkurque. Bitva o tento přístav byla jednou z nejkrutějších na západní frontě. Naši vojáci zde platili svými životy za naši svobodu. Pod velením gen. Lišky naše jednotka dosáhla vítězství a donutila německé "nadlidi" ke kapitulaci.

Alois Dosoudil jako četař zahraniční armády dojel se svým tankem až do Plzně. Byly to pak už jen krásné dny svobody kalené pouze

vzpomínkami na všechny padlé kamarády a umučené. Mezi ně patřila i maminka Aloise Dosoudila, která byla uvězněna a umučena v Osvětimi 29. 4. 1943.

Za svobodu se vždy platilo tím nejcenějším - životem.

Je smutné, že tyto oběti zapadají v povědomí, že lidé zapomínají. Tímto bychom chtěli připomenout zejména těm mladým, že není nic zadarmo a že zůstáváme dlužníky našim statečným, kteří platili životem.

NEZAPOMÍNEJME!



Při vzpomínce na maminku Aloise Dosoudila mi přišla na mysl báseň ze sbírky "Lyrické války" od Z. Ančíka /dělostřelecký pluk, II. oddíl - 3. baterie/.

VZKAZ MAMINCE

Vzkažte jí ubohé, že syn ještě žije,
syn psanec, však vítěz nad zítřky
rozechvěje nejkrásnější melodie,
vdechněte teplý sen v kout její chudičky.

Vzkažte jí, že se jednou vrátím
a rány vyhojím, jež zasadil jí ďas,
vzkažte jí, prosím vás, že ránu ranou splatím,
ať chvilku počká jen, než přijde med a čas.

Ladislav Zahradník

Letos půjdeme opět k volbám

Rok 2002 bude pro naši zemi velice důležitý. Čeká nás několik důležitých rozhodnutí, které troufám si říct budou mít vliv nejen na náš nynější život, ale zejména na naše budoucí generace. Především nás čekají volby a právě z nich vzejde nový parlament, nová vláda, prostě představitelé, kteří budou určovat, kterou z cest se bude naše země ubírat. Proč píší tyto řádky hned na počátku roku? Inu proto, abych vás milí spoluobčané vyburcoval k zamýšlení v jaké jsme pozici a co nás čeká dál?

Před 12 lety, koncem roku 1989 skončila jedna problematická etapa našich dějin. Bláhově jako malé děti jsme všichni doufali, že se vše rázem změní a ono známé rčení o pečených holubech se splní. Rázem, že nám začne zlatý věk. Ouha, spíše opak se stal pravdou. Narazili jsme na tvrdou realitu, která měla kořeny v celém tom minulém století. Toto XX. století nebylo pro Evropu vůbec šťastné. I. světová válka. Na jejím konci ve východní Evropě se nám rodí komunismus. Jak samo učení praví "Diktatura proletariátu". Konec demokracie v téměř celé 1/3 zeměkoule. Vznik pracovních táborů - Gulagů, zánik a likvidace celých národnostních skupin, vláda jedné strany, policejní teror. Likvidace všech, kteří nesouhlasili s vládnoucí stranou, s politickým režimem. Na druhé straně možná čtenář namítne, že ono to všechno nebylo tak špatné. Vždyť všichni měli práci, střechu nad hlavou. Práce bylo fůra, především proto, že prakticky všichni chlapí byli v uniformě vojáků, námořníků a policie. Stavěla se nová města. Známe ty známé šedivé králíkárny i u nás. Ztrátou svobody člověk získal práci, jídlo, byt a jakýsi omezený pohyb.

Na druhé straně Evropy, kdesi pod Alpami se rodí budoucí další diktátor, aby svou fanatickou ideologií zblbl celý národ a dovedl jej na pokraj Apokalypsy. O kolik se tyto dvě diktatury lišily? Policejní stát, likvidace politicky nepohodlných, likvidace etnických skupin a chystaná likvidace celých národů, za to práce dostatek ve zbrojním průmyslu, žádní nezaměstnaní, ztráta osobní svobody.

Proč připomínám tyto stinné stránky evropské historie? Ocítáme se v nelehké době, na kterou si mnoho lidí dosud není schopno zvyknout. Je to opravdu drsná doba. Říkají: "Oč lepší to bylo dříve". Lepší? Spíše pohodlnější! To ano. Nemuseli jsme příliš myslet. Za nás myslela Strana a Vláda. Vše jsme měli určeno, nalajnováno. Stát předstíral, že nám za práci platí a my jsme předstírali, že pracujeme. Pardon. Ono vše nebylo tak zlé. Udělalo se taky hodně dobrého a pěkného. Jenže, vážený spoluobčan, časy se změnily a my se ocítáme na prahu něčeho nového, na co si musíme tvrdě zvykat. Kolo dějin se zpět netočí. To je jediná jistota. Bude jediné na nás, jak se s tím vším vypořádáme. V dnešní horečné době nám ona známá pověstná "Svejkova nátura" moc nepomůže. Tou jsme úspěšně proklouzávali za fašismu a socialismu. Dnes stojíme na prahu něčeho nového. Nečeho, co neznáme a zřejmě se i trochu bojíme. Připomíná mi to Ameriku po občanské válce, při počátcích Unie. Tehdy se také spousta lidí a politiků domnívala, že bude lepší si "hrát na vlastním písečku". Historie ale ukázala opak. Nechtě nám je toto příkladem.

MUDr. Jaroslav Křivánek

Léčivá moc vitamínů, bylin a minerálních látek

Koenzym Q₁₀

je vychvalován jako zázračný potravinový doplněk; zvyšuje životaschopnost, pomáhá při snižování nadváhy, proti rakovině a zpomaluje stárnutí. Podobná tvrzení jsou jistě přehnaná, ale určitě je tento koenzym účinný při léčení srdečních chorob a onemocnění dásní.

Co to je?

Koenzym Q₁₀ je přírodní látka, která se vytváří v těle. Patří do skupiny látek nazývaných quinony (kvinony). Když byl v roce 1957 objeven, nazvali ho vědci ubiquinon (ubikvinon), protože se v přírodě vyskytuje prakticky všude - je tzv. ubiquitní - všudypřítomný. Nachází se opravdu ve všech živých tvorech; kromě toho je koncentrovaný v některých potravinách, především v ořechových jádrech a olejích. V posledních deseti letech se tento koenzym stal jedním z nejpobulárnějších potravinových doplňků téměř po celém světě. Zastánci používání této látky ji používají k udržování dobrého zdravotního stavu, k léčení srdečních chorob a jiných onemocnění. Někteří lékaři se domnívají, že je také důležitý při zachování normálních tělesných funkcí, a proto by měl být nazýván vitamín Q.

Jak působí?

Koenzym Q₁₀ je především katalyzátorem metabolismu; urychluje výměnu látkovou, která je komplexním řetězcem chemických reakcí, během nichž se potrava přeměňuje na energii využitelnou organismem. Účinkuje ve vazbě s enzymy (odtud název koenzym) tak, že urychluje metabolické procesy a dodává energii, kterou buňky potřebují k trávení potravy, hojení ran, ke svalové činnosti a k vykonávání nesčetných dalších tělesných funkcí. Tato látka

hraje zásadní roli při tvorbě energie, a proto nepřekvapuje, že ji lze nalézt v každé tělesné buňce. Zvláště bohatě je obsažena v energeticky náročných buňkách srdečního svalu - pomáhá srdci tepat více než 100 000 krát denně. Koenzym Q₁₀ působí také jako antioxidant; podobně jako vitamíny C a E pomáhá neutralizovat molekuly volných radikálů, které vážně poškozují tkáňové buňky.

Prevence: Koenzym Q₁₀ pravděpodobně hraje roli v prevenci rakoviny, srdečních příhod a jiných onemocnění spojených s poškozením volnými radikály. Používá se rovněž ke zvyšování energie a jako potravinový doplněk proti stárnutí; hladina této látky se snižuje s věkem nebo vlivem některých nemocí, takže ho někteří lékaři doporučují užívat již od věku 40 let.

Hlavní příznivé účinky: Koenzym Q₁₀ vyvolal velké vzrušení jako možný lék pro nemocné se srdečním onemocněním - zvláště pro pacienty se srdečním selháním nebo srdeční slabostí. Podle některých studií došlo po přidání tohoto doplňku u pacientů s nedostatečnou srdeční funkcí k výraznému zlepšení. Obvyklé léky byly nemocným ponechány. Jiné studie dokazují, že v srdeční svalovině lidí s onemocněním kardiiovaskulárního systému je hladina této látky velmi nízká. Podle dalších vědeckých prací může koenzym Q₁₀ chránit před tvorbou krevních sraženin, snižovat krevní tlak, omezovat nepravidelnost tepu, zmírňovat příznaky Raynaudova syndromu a zmírňovat bolesti při angině pectoris. Je ovšem míněn jako doplněk, nikoli jako náhrada klasické léčby. Nikdy tento prostředek neužívejte místo srdečních léků nebo jiné předepsané léčby.



Chraňte zeleň a chodníky

V poslední době se stává velice často, že si neukáznění řidiči osobních aut a zejména zásobovacích vozidel pletou zelené plochy a chodníky s komunikacemi pro to určenými. Někteří z nich namítnou, že je na zeleni snít a že to nevádí. Ale oni to dělají i tehdy, když snít na trávnících není.

Přijet s autem po chodníku až k obchodu je sice pohodlné, zboží se nemusí daleko přenášet a když po chodníku nikdo nejde, tak to nikomu nemůže vadit. Ale je třeba si uvědomit, že chodník /od slova chodit/ je určen zejména pro chodce a není počítáno se zatížením naloženého auta.

Nevím, jak se budou majitelé obchodů, kteří chodníky používají pro zásobování, tvářit, až je požádáme, aby přispěli na opravu chodníku před jejich prodejnou. Komise městské části ani Magistrát města Olomouce nemá tolik financí, aby se každoročně tyto poškozené chodníky opravovaly.

Bude asi nutné požádat Městskou policii, aby se častěji zaměřila na tyto neukázněné řidiče "menší" pokutou a připomenula jim, která místa jsou vyhrazena pro pěší a která pro zásobovací auta.

S.T.

NAŠI JUBILANTI

V měsíci lednu a únoru 2002 se dožívají tito holičtí občané významných životních jubileí:

VEJVODA Jindřich

LITVÍNOVÁ Vlasta

ŠTĚTINOVÁ Věra

HUBENÁ Růžena

DOSTÁL Slavoj

DRÁPAL Ladislav

HONČOVÁ Jarmila

VÁCLAVKOVÁ Milada

ZAORAL Josef

BĚHALOVÁ Vlasta

ŠOLCOVÁ Marie

ZEIZINGER Miroslav

NEPUSTILOVÁ Libuše

LYSICKÝ Miroslav

BRADÁČ Josef

Obzvláště vzácného jubilea 90 a více roků se dožívají:

BAUEROVÁ Marie

ŠÍŠKOVÁ Františka

SOBKOVÁ Marie

ČAPKOVÁ Hedvika

Všem našim jubilantům přejeme k jejich významnému životnímu jubileu hodně zdraví, osobní spokojenosti a ještě mnoho krásných dní prožitých v kruhu své rodiny.

PRANOSTIKY

NA ÚNOR

Je - li únor mírný ve své moci, připílí s mrazem březen i v noci.

Jestli únor honí mraky, staví březen sněhuláky.

Když únor vodu spustí, březen ji ledem zahustí.

Komáři - li v únoru si bzučí, v březnu pak mrazivý vítr skučí.

V únoru když slunko hřeje, na jaře se dlouho nerozesměje.

Únor bílý - pole slíí.



NA BŘEZEN

Březen vlhký, rmutný - sedlák smutný.

Březen - za kamna vlezem, duben - ještě tam budem.

Nezapomeň nikdy na to, březnový prach že je zlato.

Suchý březen, mokrý máj - bude humno jako ráj.

V březnu prach a v dubnu bláto - sedlákovi roste zlato.

Zima, kterou březen nese, dlouho s námi ještě třese.

H.S.



ZPRÁVY z jednání KMČ č. 4 Holice

V měsíci prosinci KMČ jednala o:

- průjezdnost ul. Hamerská v souvislosti s budováním východní tangenty
- projednána zpráva o předkolaudačním řízení "KANALIZACE Holice"
- žádosti KD "LOLA" Olomouc - Nový Svět o odprodej pozemku pro účely modelářského kroužku
- prodej pozemků parc. č. 1953/1, 1984 a 413/1

V měsíci lednu 2002 KMČ jednala o:

- stížnosti proti zabudování dělicího sloupku k zamezení průjezdnosti aut po chodníku na ul. Keplerově
- o prodeji pozemku parc. č. 1952/2
- zpracován plán schůzí KMČ č. 4 na rok 2002

PLÁN schůzí KMČ č. 4 na rok 2002

8. ledna — 5. února — 5. března — 2. dubna — 7. května — 4. června — 25. června — 6. srpna — 3. září — 1. října — 5. listopadu — 3. prosince

Schůze KMČ se konají v uvedených termínech vždy v 18.00 hod. v kanceláři holického pracoviště MMO.

Při této příležitosti upozorňujeme znovu naše občany na úřední hodiny holického pracoviště MMO, které jsou každé pondělí (mimo svátky) vždy od 13.00 hod. do 17.00 hod.

Číslo telefonu: 5313505

Tříkrálový koncert

Komise městské části Holice a římskokatolická farnost Olomouc - Holice uspořádala dne 6. 1. 2002 v chrámu sv. Urbana "Tříkrálový koncert". Jeho protagonisty byl komorní pěvecký sbor "DVORÁK" se svými sólisty paní Alenou KŘEPSKOU, paní Irenou VEČEŘOVOU a panem Vladimírem TŘEBICKÝM - sólistou Moravského divadla. Na varhany hrál pan Jan

GOTTWALD, dirigoval pan PhDr. Reginald KEFER.

Na programu, který připravil pan Eduard NOVÁK byly skladby J.J. Ryby, A. Tučapského, A. Michny, Fr. Kolaříka a J. Rédy, ale i české a hanácké koledy.

Návštěva koncertu nebyla sice taková jako při holických oslavách, ale i ti, kteří přišli i přes značnou zimu, jak venku tak i v kostele a vydrželi, byli s koncertem velice spokojeni a odměnili promrzlé zpěváky za jejich výkon

bouřlivým potleskem. Je opravdu velká škoda, že tříkrálová krutá zima řadu těch, kteří by jistě přišli od návštěvy odradila.

Ale i tak se na dobrovolném vstupném vybralo 2.550,- Kč, které bylo ihned po koncertě předáno na Tříkrálovou sbírku.

Vzhledem k tomu, že se koncert líbil a že sbor DVORÁK má i jiný repertoár bylo předběžně dohodnuto uspořádání koncertu v letních měsících.

S.T.

Po půlroce platnosti vyhlášky o čistotě

Konečně jsme se dočkali. Již půl roku je v platnosti vyhláška o udržování čistoty ve městě Olomouci a městských částech, vydaná Magistrátem města; Ale když se občan rozhlédne kolem sebe, neví pro koho byla tato vyhláška vydána.

Vyhláška jednoznačně ukládá VŠEM majitelům psů, aby za svými miláčky uklízeli jimi vyprodukované extrementy. Ale děje se tak? Majitelé většiny psů se přes zimu asi spoléhali na to, že sníh milosrdně zakryje tyto produkty, obzvláště když tomu páneček pomůže trochu nohou a na příslušnou hromádku někdy nahrne sníh.

Ale jděte se podívat ven na tato místa ve chvíli, kdy sníh začíná tát a odkrývá postupně všechny ty stovky ukrytých hromádek. Je to opravdu odpuzující pohled. Ale jak se zdá, majitelům pejsků je to lhostejné. Jako by mezi námi ani nežili. Jako by všechny zelené plochy patřily jen jim a jejich čtyřnohým miláčkům.

Stejně tak je jim lhostejné používání vodítek a náhubků, jak to prikazuje stejná vyhláška. Je to od nich opravdu velmi bezohledné a to jak vůči občanům, tak i psům, kteří jsou vedeni svým majitelem na vodítku a nemohou se ubránit před psem na volno. Majitel takového psa má z toho ještě radost, že se jeho pes nebojí a že se umí poprat.

Občané, zejména vy, kteří vlastníte psy, přestaňte být bezohlední vůči svému okolí, začněte brát vyhlášku o čistotě města vážně a vyhněte se tak možnému konfliktu s Městskou policií. Myslete na to, že to všechno kolem vás je nás všech, tedy i vaše a že čistota okolí a místa kde žijete je také pro všechny, tedy i pro vás.

ZAMYSLTE SE A PŘESTAŇTE BÝT LHOSTEJNÍ !

KMČ č. 4 - Holice



Holičtí hasiči

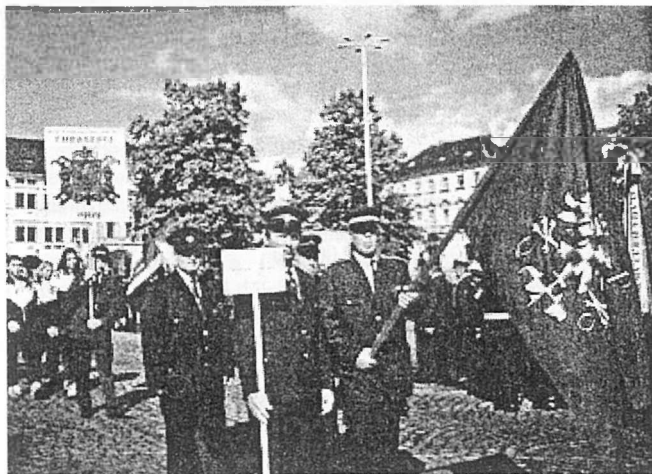
Vážení spoluobčané.

Jsmo na prahu roku 2002 a náš sbor dobrovolných hasičů v Olomouci – Holici zhodnotil činnost v roce minulém. Jelikož jsme také určitou součástí naší obce, pokládám za malou povinnost Vás informovat o tom, jak hodnotíme naši práci v minulém roce. Uspořádali jsme Výroční valnou hromadu, která se konala s sobotu 19. ledna 2002 za přítomnosti vzácných hostů z Magistrátu města Olomouce, Okresního úřadu a Krajského hasičského záchranného sboru.

Na minulé Výroční valné hromadě, která se konala 6. ledna 2001 jsme se usnesli, že zrealizujeme :

Základní opravu nově přidělené zbrojnice. Jednalo se o bývalou uhelnou v ulici U cukrovaru 8/10. Zde Magistrát města Olomouce proinvestoval zhruba 13 000 Kč a bylo zde odpracováno celkem 351 hodin. Především zde byla provedena generální oprava elektroinstalace, omítky v denní místnosti, kompletní vymalování a nátěry zárubní. Br. Jiří Houšťava zajistil vyřazený nábytek. Především bych chtěl touto formou poděkovat br. Petrovi Švarcovi – 68 hod., Zdenkovi Sedláčkovi st. – 51 hod., Štefanu Lukašákovi – 31 hod., Petru Wittnerovi – 28 hod a Rudolfu Petrikovi – 27,5 hod. za obětování nejvíce stráveného času na této akci.

Propagaci sboru. Na toto téma musím vyzdvihnout Celostátní hasičské slavnosti v Litoměřicích konané dne 7. – 9. září 2001, kde náš sbor zviditelnil nejenom sebe, ale i město Olomouc. Za velké



podpory primátora města a vedoucího odboru ochrany jsme se zařadili jako vystavovatelé moderní drobné hasičské techniky. V pátek 7. září tato výstava byla určena především dětem a školám. V sobotu 8. září nastal hlavní program a to: na litoměřickém náměstí slavnostní nástup s ukázkou zásahu historické techniky a projevy hostů vč. ministra vnitra následoval nekonečný průvod celým městem až na

výstaviště, kde pokračovala výstava. Tento náročný den končil nočním lampiónovým průvodem na Lodním náměstí, kde se předváděla „Hasičská fontána“. Mimochodem ta nás inspirovala natolik, že jí vyzkoušíme i u nás. Závěr patřil ohňostroji. V neděli 9. září opět pokračovala výstava. Kolem třetí hodiny odpoledne balíme, protože se značně zhoršilo počasí a byla velká zima. I návštěvníci přestali chodit. Při zpáteční cestě jsme se zastavili v nedalekém Terezíně, kde jsme si prohlédli celou pevnost. Této akce se zúčastnilo 6 členů z našeho sboru. Jedná se o Jaroslava Šponara, Zdenka Sedláčka, Miroslava Sedláčka, Jiřího Houšťavu, Petra Švarce a Milana Pacholíka. Těmto členům chci poděkovat za dobrou prezentaci našeho sboru.

Dále formou propagace považujeme správu našich internetových stránek a občasnou publikaci v Holických novinách, které vydává Komise místní části Olomouc – Holice.

Pro informaci : internetová adresa : www.volny.cz/sdholholic

Nyní jen krátce shrnu činnost jednotky sboru dobrovolných hasičů (JSDH).

- v lednu začalo plánované školení JSDH
- dne 22. ledna se jednotka podílela na hašení požár ROULEXU v Holici
- v květnu se pořádal raftový výcvik na řece Sázavě
- zúčastnili jsme se okrskové soutěže v požárním sportu, kde jsme obhájili 5. místo
- v srpnu se naše jednotka zúčastnila školení vodních záchranných služeb na Bouzově
- v listopadu prověřovací cvičení pořádané Magistrátem města Olomouce v Horce

Dále náš sbor pořádal kondiční jízdy na kole v okolí přehrady Kružberk. Při odpouštění přehrady je možno zorganizovat sjezd Moravice na rafru včetně ubytování v místním penzionu.

Do 31.12.2001 členská základna měla 23 činných členů z toho jsme vzali do svých řad Petra Hlaváče.

Na závěr této Výroční valné hromady přednosta Okresního úřadu v Olomouci Ing. Roman Váňa udělil certifikáty o způsobilosti v oboru vodních záchranných služeb členům zúčastněným na Bouzovském školení. Dále touto cestou bylo poděkováno Radkovi Zapletalovi – vedoucímu odboru ochrany při Magistrátu města Olomouce za vstřícnost a kladné jednání, které s našim sborem vedl.

Vstupujeme do nového roku 2002. S klidným svědomím mohu konstatovat, že náš sbor je schopen velmi rychle přijímat a reagovat na změny, které se dějí kolem nás a jsme dobře připraveni na úkoly v oblasti požární ochrany, propagaci sboru a máme stanoveny cíle, které udrží sbor při náročné činnosti v novém roce 2002.

Zapsal : Jaroslav Šponar - starosta sboru.

Žili mezi námi - Jakub Koutný



Na této stránce píšeme o lidech, kteří v Holici žili, nebo žijí a kteří se za svého života nějakým způsobem proslavili nebo zasloužili o svou vlast či obec. Chceme tak těm starším připomenout jejich vrstevníky a novým holickým občanům přiblížit ty, kteří žili, bojovali a umírali za jejich dnešní život.

Dnes vám připomeneme jednoho už téměř zapomenutého našeho občana pana Jakuba KOUTNÉHO, kterého si

dnes vybaví v paměti opravdu jen už ti nejstarší občané.

Jakub KOUTNÝ pocházel ze starého selského rodu. Narodil se 6. 7. 1894 jako nejmladší ze šesti dětí. Tento rod vydal ze svých řad tři důstojníky naší armády, z nichž nejstarší Arnošt byl nadporučík ruských legií, druhorozený František byl naší holické veřejnosti více znám jako lékař /za protektorátu stíhaný za svoji účast v zahraniční armádě/ a Jakub, který měl svůj osud nejkrutější.

Narukoval ihned po absolutoriu na vyšší hospodářské škole a tak zakusil válečnou dobu I. světové války. Po jejím skončení pak sloužil v naší armádě, kde se zúčastnil bojů o naše pohraničí. V roce 1921 byl ve zpravodajské službě jako velitel pro východní Polsko, Moravu a Slovensko. Jako "písmák" po svém stařečkovi byl v civilním životě redaktorem různých deníků a posléze i šéfredaktorem Českého slova. V době nástupu Henlainovců se velmi aktivně angažoval proti této zrádcovské "páté koloně" Hitlera. Když došlo k Mnichovské zradě a následně okupaci naší vlasti, odešel již 2. června do Katovic a spolu s pplk. Svobodou organizoval naše občany, kteří byli v Broumovicích soustřeďováni pro boj proti nacistickému Německu. Číslo 002 na jeho

legitimaci mluví zcela jasně o jeho činnosti. Po dohodě s pplk. Svobodou vedl jako šéfredaktor vojenský deník a stal se pak i členem štábu pplk. Svobody po celou dobu ústupu z Polska do SSSR. Stal se zpravodajským důstojníkem a později i styčným důstojníkem. Je velice obtížné popsat jeho náročnou činnost v době války. Při odesílání vojenských transportů na západ se po trpkých zkušenostech se Sověty hromadně snažili odejít naši občané ze SSSR. Přes 95 % důstojníků tehdy odešlo. Jakub Koutný byl první, který se hlásil u pplk. Svobody, že zůstane, což tenkrát pplk. Svoboda velmi hodnotil, protože jeho příkladu pak následovala řada dalších. Snad se zde projevil vliv jeho staršího bratra Arnošta, nadporučíka ruských legií.

A tak Jakub Koutný zůstal s pplk. Svobodou a byl celou válku v různých velitelských funkcích. Prodělal celou tu krušnou a krutou válku od Lešné, Buzuluku přes Suzdal, Novochopersk, Bílou Cerkev a Duklu, až konečně koncem dubna 1945 byl pověřen v prostoru Opava - Ostrava zajistit polní mobilizaci z místních zdrojů.

Když skončila válka pracoval v Československé vojenské misi BERLÍN s úkolem zajistit průzkum celých našich hranic a jejich přechodů. Z uvedeného velmi stručného výčtu jeho činnosti je patrné, že Jakub Koutný byl účastníkem řady významných jednání, na kterých toho hodně vyslechl. Věděl toho příliš mnoho o nových mocipánech a to byla jeho záhada. Věděl například i to, že vojín nováček Reicin byl za tři léta povýšen až na plukovníka a později dokonce na generála, který se neblaze zapsal při pronásledování skutečných vlastenců. Reicin a i jiní, které Jakub Koutný znal, dobře věděli, že je pro ně nebezpečný právě tím, co o nich ví.

A tak statečný holický občan Jakub Koutný byl v roce 1949 zavřen na Pankráci, souzen a odsouzen na 25 let. Po odvolání u soudu v Brně mu byl trest snížen na 20 let ve věznici v Leopoldově, jako celé řadě jiných, skutečných vlastenců.

Je smutné číst řádky, které měl povoleny psát z vězení, ve kterém byl nelidskými poměry v roce 1960 umučen.

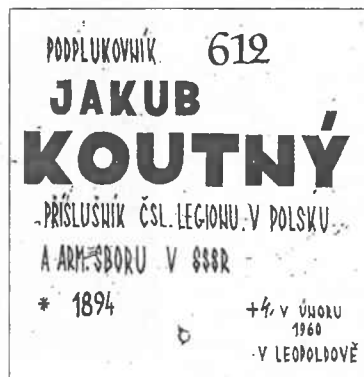
Jako záložní důstojník sloužil naší vlasti přes třináct a půl roku. Byl sice za války vyznamenán dvěma Československými válečnými kříži a medailami za zásluhy I. stupně, ale tehdejší krutý režim, který dal moc i lidem bezcharakterním a bez špetky svědomí mu připravili jen plechový štítek na vězeňském hřbitově v Leopoldově.

Na žádost o povolení exhumace z 14. 11. 1964 bylo stručně oznámeno: "SA NEPOVOLUJE". Proč asi?

Tak skončila životní pouť našeho holického občana podplukovníka Jakuba Koutného, který svůj život obětoval v boji za naši samostatnost.

NAŠÍ MALOU VZPOMÍNKOU MU SPLÁCÍME VELKÝ DLUH NAŠÍ SPOLEČNOSTI !

Ladislav Zahradník



■ plechový štítek na hrobě v Leopoldově



■ na fotografii štábu pluku

Vážení čtenáři Holických novin

Jistě Vás v loňském roce zaujal na našich stránkách příběh holického rodáka - letce - pana Bohumila Netopila. Chceme Vás upozornit, že pokud máte o tento skutečně zajímavý a nezkrácený příběh zájem, můžete si v kanceláři detašovaného pracoviště zakoupit knížku: Příběh letce Bohumila Netopila - doplněnou řadou autentických fotografií a dokumentů. Všem Vám ji vřele doporučujeme. Cena knížky: 80,- Kč

Holický čuhácký kroj

Kde je mu dnes konec! Už na počátku dvacátých let minulého století pan nadučitel Alois Sadílek hořce litoval, že jej Holíčáci jako všichni Hanáci vůbec po revolučním roce 1848 počali odkládat. Přesně o sto let později se vytrácely i jeho zbytky, snad přece však ještě někde žije

Snímek mužského holického čuháckého kroje z 24. srpna 1943 zachytil tehdy vzrůstem přes dva metry nejvyšší Olomoučan - fotograf Rupert Žižka. Byl synem profesora reálky, akademického malíře Edmunda Žižky, 16. listopadu 1880 narozeného na Novém Světě. Po otci měl smysl pro vystižení dobového vkusu a tak jeho snímek dnes může být spolehlivým dokladem vzhledu někdejšího kroje. Ten se až na mizivé drobnosti od běžného hanáckého blatackého a čuháckého kroje příliš neliší.

Zřejmě již nebyl rozdíl mezi obuví svobodného a ženatého. Vysoké boty byly lesklé, vyčíslené "holinky", zároveň bývaly součástí mužského kroje sokolského. Tedy ne čizmy známé z Maďarska, Slovenska, Slováků nebo prostředí německého, jaké

na sgrafitu nad schodištěm hlavního vlakového nádraží v Olomouci /kotníkovým shrnováním/ přisoudil Hanákům švabachem podepsaný malíř, což přehlédla nevybíravá porota. Kolena

zakrývaná krátkými bílými "vývěčkami". Hnědávě gatě a černá kordulka z krejčovské dílny rodiny Stachů. Košile ze lněného plátna. Na všem výšivky. Košile bez vyšívané "vázanky", nahrazované červenou stuhou. Po obou stranách gatí v kolenou "dramovisy". Klobouk ani ne blatacká "lod", ani ne zcela rovná střecha, zdo-

bený dozadu splývající stuhou. Pás vyšívaný, sotva však pavím pírkem. O pláští a doplňcích zejména vyšívaném kapesníku není žádná řeč.

Těžko lze dnes tvrdit, že by podle takového kroje bylo možno přesně uhádnout holickou příslušnost.

mh



Rozprodej Petr Šafránek

Jaro rozhodí zlaté lístky buků
V ještě tmavém smutném lese
Slunce se začne prodírat k trávě
V posledním chladu jívy zahřejí
Malé bílé rozčuchané kočičky
Vítr k potoku nafouká orseje
Lýkavce zavoní jedovatou krásou
Lisky a olše svět pokřtí zlatým prachem
A to vše hlasitě vyzpívají ptáci
Ve svých námluvních písních
Jeich zpěv vyslechnou básníci
A potichu na trhu rozprodají
Své jaro ukradené rýmy



Ze zkušenosti našeho stařečka

Oviděl sem pěkný děvče
nelžo ani mak
viděl sem jen její oče
a já ztrácel zrak.
Měla oče jak dvě čečuvke
hluboky vám bele jako
oče z jalůvke.
Ja šak po svajbě prohlidl sem
jako pro záznak
že sem neměl v očách děvče
ale že to bel póhé drak.

Rada našeho stařečka

Nemužešle doma obstat, rado přepomeno
chetni toplák piva a hlad ho jak své ženo.
Z kraja na pěno se díváš a jak ke dňo dondeš
na staró zapomeneš.
Dom ať přendeš sebe pozděš, zliho slova nedá
chetni své ženo jak ten toplák
a hlad jo znova a znova.

(zapsal jeho vnuk teď ož taky stařeček)
Zahradník Ladislav

Důležité sdělení pro občany

V důsledku změny placení za likvidaci odpadků mají občané možnost nahlášení změny četnosti odvozu popelnic i kontejnerů, objednání nových popelnic (kdo je dosud neměl) nebo přibojednání dalších (k těm, co již má). To vše je zahrnuto ve stanoveném poplatku 486,- Kč.

Je proto zbytečné vyvážet odpad na různé černé skládky, když poplatek každý občan musí zaplatit!

Formulář je možno si vyzvednout na detašovaném pracovišti MMO u paní Šiškové v úřední den (pondělí od 13.00 do 17.00 hod.).

H.Š.



POZVÁNKA

Vlastivědná muzejní společnost
literární sekce

pořádá

20. března 2002

večer k nedožitým devadesátinám

Dr. Františka NAVARY

Na tohoto holického pedagoga, výtvarníka a hudebníka budou vzpomínat Eliška BLAŽEJOVÁ, Mojmír ZEDNÍK, Jiří REDA a Petr ŠAFRÁNEK.

**Večer se koná v sále olomouckého MUZEA
UMĚNÍ v 17.00 hodin.**

Srdečně zveme všechny, kteří tohoto vzácného člověka znali.

HOLICKÉ NOVINY Vydává: Statutární město Olomouc KMČ č. 4 Holice, IČO: 299 308

Redakční rada: Silvestr Tomášek, Helena Šišková, Mgr. Jarmila Horská

Grafické zpracování a tisk: reklamní agentura SIGNUM Olomouc

Vychází jednou za dva měsíce. Toto číslo vyšlo v únoru 2002